

מסורת הש"ס

(א) גיטת הדין והלכה
שמות קטל לא תעשה
(מלך), (ב) ספר לז' ויגן,
(ג) עירובין ז' (ד) ז"ס
הגדה ז' חולין פה,
(ה) קדושין טז' וסס חלה
ז"ס שרלל ויגן ז' שומעין
(ו) (במסעות דעירובין
ז' ד"ה וסס ספרה לא)
גטס ויגן ז' ע"פ,
(ז) (תוס' פ"ג ה"ה),
(ח) ע"י מהרש"א ויגן
חב"ד' עירובין ז' א'
יכל כח שולן, (ט) ויגן
חב"ד' עירובין ז' ד"ה
למלך' ז"ס.

יורה אור השלם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים אֲדָם כִּי
יִסְרִיב מִכֶּם קָרְבוֹ לִי מִן
הַבְּחִירָה מִן הַבָּקָר וּמִן
הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת
קֳרְבָנֵכֶם:

גליון הש"ס

נב"ל ואין בנות ישראל
בסוכות. עין מנחות דף
לג ע"ב ת"ד: דף
תוס' דף הא ה"י
וכו' והשתדל לכוך על
מ"ע שו"ע עין שבת
לשני ע"ג דמסו:
בא"ד דא"ע דבסא
שם דמאוייטא שריבנ
שם ח"ב עין מגיל
דף כד ע"א ת"ד מי
שלח דלס:

הגהות הערה

[א] גט' (בשבת ואין לרך
לומר) תלמי' (לגירסת
הר"ף והגאונים): [ב] שם
(אלמלא כר עד לא חתמין
תקבו) תלמי' וי"ב והדר
תני כיום טוב בי"ט און
בשבת לא כ"ה גרסת
הר"ף והגאונים:

מוסף רש"י

הא נשים מוכבין.
אפי' דלא חלו י"ט הוא
דמתי דני שמואל (לפול
למלך) ילא תהיט שומר
וגדיים הפת איהו חכמה
ויהיט מלחמה, מימי נחלות
דכורסיפוט (ערבון צוה)
דכורסיפוט אבי ישראל
וסמך. אס' מ יקריי מס'
קען לה, ויחמי כסיוס
ערבון וסמך (תורה מס').
נשים סמוכות רשות.
אפי' דלא מייחיל, ולא
אמרינן עטרה עונדת
תקדיש (חולין פה).

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

ואין חותכים אותו. אם בא לתקנו לא בדבר שהוא משום שבות וכלי שאין דרכו לחמור בו שפירות כגון מנגל שרפ"א בלע"ז דמיקון הכלכלאחר יד הוא ואין בו אלא משום שבות: **סבינא**. דדרכו כקו והיו מנגלאים גמורים: חתוקות הוא דלא מעבינן דעני למחסייהו: **נשים מעבינן**. דפטרות לגמרי למנות עשה שהומן גרמא הוא וכי תקעי ירכא כל חתוקין: **בני ישראל** סומכין. דכא אל בני ישראל ואמרת **סומכין** חדש כי יקריב מסכ וגו' וכתיב בההוא ענין וסמך ידו וגו': **סומכוס רשום**. אלמא אף על גב דפטרניהו קרא ליכא חסורא ויהי"ה למנות עשה שהומן גרמא: קטן

ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות ובין בדבר שהוא משום לא תעשה: ^(א)משום שבות מנלא לא תעשה סכינא השתא משום שבות אמרת לא לא תעשה מיבעיא ^(ב)וואין צריך לומר זו קתני: אבל אם רצה ליתן לתוכו מים או יין יתן: מים או יין אין מי רגלים לא מתני' מני אבא שאול היא דתניא אבא: שאול אומר מים או ילים אסור מפני הכבוד: אין מעכבין את מעכבין ותתניא ^(ג)אין מעכבין לא את תקוע ביום טוב אמר אביי "ל"ק הא רבי יעון ^(ד)דתניא ידבר אל בני ישראל ^(ה)בני ישראל סומכות דברי "רבי יהודה רבי יוסי וסומכות רשות: אבל מתעסקין בהם עד אפילו בשבת תנ"ה "מתעסקין בהן עד מעכבין התינוקות מלתקוע ^(ו)א בשבת ואין קשיא אמרת מתעסקין בהן עד שילמדו ולה אמרינן תקעו והדר תנא אין מעכבין לבתחלה לא אמרינן תקעו לא קשיא כאן בקטן

הא רבי יהודה הא רבי יוסי. אומר ר"ת א"ע. דסתם ממתיקין
כרבי יהודה הלכה כר' יוסי דלמיתוק עמו ומעשה דר' יהודה
תפלין (עירובין דף טז. וסג) מויל כח שאול היתה מנחת תפלין ואשמו
של יונה שהיה עולה לרגל והוא עובד דסדק אין דורשין (מגילה
דף טו. וסג) דהנחלוהי לעשר נשואים
וסמכו עליו נשים כדי לעשות נחת
רוח לנשים * ומהורות לגרך על מצות
עשה שהזמן גרמא א"ע. דפטורות
מן דבר הטובא היתא ומתעסקות
בין כמו מויל כח כושי שהיה גם
מזכרת וסדע דלמרינן פרק החובל
(נ"ק דף סז.) אמר רב יוסף מעיקרא
אמרין מאן יהודה הלכה כרבי יהודה
עבידנא יומא טובא לרבנן דלא
מיפקדנא ועבידנא ואם במקום דפטור
מן הדבר ועושהו אסור מלגרך אם
כן אמאי עבידנא יומא טובא והלא
היה מפסיד דברות צ"ת ולולא
ומתפילין ומגילה ונר מצויה וסוכה
והנדלה וקדוש היום וזכרות של
ק"ש שהיתה וערביה וכל הדברות
סוף לאמרין כפ' המנחת (א"ע דף ג.)
אין מאן דבעי למיחוי חסדלא לתיקם
מילי דברות ועוד לאמרין פרק ערבי
פסחים (פסחים דף קטו.) סומא פטור
מלומר ההגדה ופריך מרב יוסף ורב
ששת דהוי אמרי אגדתא כל חד וחד
בצינא ומתמיהא אמרינן דלי חובטו
במקו

למה שהיו מצרכין לא מודקק מיד שמע מיה הכי דפטרין
לא ליכא דהדיא דרשע דרבנן דהא אמר צפרק מי שמחו (גמ' א'
מספיק משום לא חשא ומוציא שם שמים בנעלה לאסרינן צפ'ר
ומיחו ומוציא כל כך צפ'ר אומא לאסר' "דלע"ג דקומא פפור
אסרינן דר' שמו ור' יוסף מלך בנזון הוה דרבנן ולכן היו יולין
לצרך כמו בנר חטאה וכל מצות דרבנן ומיחו ים לדחות דרשות
גמ' (בבב' דף כ:) ועולה למנין שבעה ומוציא אחרים ידי חובתן
ליק' הקורא את המגילה עומד (ספ' דף טז:) וספ' ר' יהודה אומר לא
בנעסמא עיניו פורס אומא והא פטר רבי יהודה קומא מכל
ומת' היה שחמ ר' יוסף צפ'ר דלמאוריאלא לא מפיסק עובדי
רבנן דקאמרי צפ'ר במה מדליקין (שם דף כג:) היכן לזוט מלך חסור
במה צפרק מי שמחו (בבב' דף כ:) גבי שנים חייבות בקדוש היום
לא נתייבחו מדרבנן ועלין סוכה מוכח בהדיא ברש' סוכה (דף כ:)
לא אחרניא אקושי' דרבי יהודה אדר' יהודה דכל שלל ראה מאורות
בית אופל לא יפסוק על שעת משמח ש"ל שלל ראה מאורות
היא ואין גרסות הירושל' מכוונות לא במכות ולא במגילה ומיחו בגמ'
דמפרש טעמא דר' יהודה משום דלית הכנה מן המאורות ומפרש
בב' אבוקה וזו למת' אמר לו כל זמן שאבוקה זו שייך רואי אותי
אלא ששאלו בנעמה וכל ראה מאורות מעולם לא צייר רואי טעמא
לדעהמורי דרבנן בסומא משום דהוי מינא דבר חיובא ועוד שאל
ישראל כלל אבל אשה אי פטרת לה בכל מצות עשה שהזמן
הוא מצטרף על כל מצות עשה שהזמן גרמא דמאמרין (מגילה דף
טו:) טעמוק בצורה דכאמר צפרק קמא דקדושת' (דף נ:) וברש'
ולאחריה לאו משום תלמוד תורה שאפילו צרך ברכת הערב נא אי
יקומו ל' ומצרך אפי' סבכר צרך בקריאה ראשונה ויבטול דליכא
תא' צפרק הקורא את המגילה עומד (דף כג:) תנא פסחא מצרך
פסח ומשום היולאים ומיחו עולין למנין שבעה משמע כקוף שבעה
דקטן בא כלל חיוב וחייב למחור ואינו מוחרש על לא תשאש':
וע' שכן היה התירמסא מתעסקין בהן עד שילמדו אפילו בשבת ואין
אומ' אחרת מתעסקין עד שילמדו אפילו בשבת אלמא לתלמידי
מילה לא אמרינן יולו חקעו ל"ק כאן בקטן שהגיע לחינוך כאן בקטן
אמר וי"ש מעבדים ודבר חימה הוא האין יכול לומר דבקטן
נוד דבני קטן שלל הגיע לחינוך קמתי אין מעבדים מלתקוע בשבת
שילמדו ומיחו וי"ל לפי' דהאי לתלמידי לא אמר' ל' חקעו היינו
בכל איסורא ליכא ויכרא לא ליפסא דקטן שהגיע לחינוך אין מעבדים
ומכל מקום לא מחייב להפרישו דאי לא שבת היה מצות היום
אפילו בשבת ולא משום דמחייב להעסקק וגירסא אחרת הכתוב
אין מעבדין לא היתוקות מלתקוע ב"ש' הא בשבת מעבדים לא
בקטן שלל הגיע לחינוך ואפי' דלמא ציינומ בש' חרש (דף ק:) לא
זורק ומיך לה אפי' תולש בצצץ שאינו נקוב וזורק בצרמלית דרבנן
מע' דאיסורא דרבנן נמי לא ספיין ליה בידיים מכל מקום שרי להעסקק
לשאר איסורים וכמו שפי' מוכח ברש' עררין (דף כ:) וספ' דהדיא
פטר לאחורי קטן שהגיע לחינוך דתנן אין מעבדין היתוקות לתקוע:

עין משפט
גר מצוה

בן א מ"י פ"א מהל'
 שופר הל' ד טוש"ע
 א"ח ס' תקפו סעיף גב:
 בן ב מ"י פ"ב שס הל' ז
 טוש"ע א"ח ס' תקפט
 סעיף ו:
 בן ג מ"י פ"ג מהל'
 מעשה הקרבנות הל'
 (ה) ח סתם עשין קגב:
 בן ד מ"י פ"ד מהל'
 שופר הלכה ז טור א"ח
 ס' תתפח:

לְטוֹי רֵשׁ"י

שרפ"א. מגל. קומרה.

רבינו חננאל

ואין חותבין אותו מילי.
אומקמה יין אין חותבין
משום דבר שיהו שמיא
ממנו כח טהא און כמרא
הוצעה, ו'כ'י ש'ר' חת
משום לא תעשה
כח כולו חזקה
לקצור, ב'ן חזקה היא
מלכות מלכות וזה
אסור, אבל אין ש'ר
לחך שרם מילי
אין יין וסוף שאל
דאמר מ'ן אין מחד
כ'ן לצתח, י'ן י'גלם
אסור משום חבור, ו'
דחייא אין מכביבן לא
העניקות חזקה וזה
מחלקתו ע'ן ש'ר, ו'
יין שפוקן אר' דאמר
נשים מוכחין שרות, וזה
דחוק [אין] מעביבן לא
העניקות חזקה וזה
דחוק דאמר י'ר אין
ש'ר, ו'ן ישראל אסור
ואין ש'ר ש'ר חסמה.
אין בתוספת יין
שלמורו, אסור י'ן אלעזר
אסור, שבת, ואסוקא
מלכותין חזקה אין
שבת, ורועק להחלם
בבית לא להחלם, לא

(ח) נראה דג"ל אין מעבדין את
המטותות מלחוקה הא נשים
מעבדין כרבי יהודה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones